

Somogyi Károlyné felvétele

Szélesítik az E5-öst

Szélesítik az E5-ös nemzetközi utat Szeged határában, a házgyári bejárótól a Dorozsmai úti elágazásig, az Aszfalt-útépítő Vállalat dolgozói. Csiszár Lajos és szocialista brigádjának tagjai 7 méterrel szélesítik az utat. A teherbírás növelésére erős betonlapokat készítenek, amelyekre majd aszfaltburkolatot terítenek.

Növekvő behozatal a szocialista országokból

— Ez év első négy hónapjában a szocialista országokkal kedvezően, a tőkés országokkal kielégítően, de a tavalyinál kedvezőlenebbül alakult külkereskedelmi forgalmunk — mondotta csütörtöki sajtótájékoztatóján Veress Péter külkereskedelmi miniszterhelyettes. Szocialista viszonylatban az export és import közötti aránytalanság lényegesen csökkent. Importunk jelentősen fokozódott, az export pedig kisebb mértékben nőtt, mint tavaly. Az év első négy hónapjában 16,5 százalékkal több árut vásároltunk a szocialista országoktól, mint tavaly ilyenkor, kivételünk pedig 4 százalékkal emelkedett.

A tőkés országokba január 1. és április 30. között 55 százalékkal többet exportáltunk, s onnan 62 százalékkal többet vásároltunk (szerezési paritásában), mint tavaly ilyenkor. Ez kedvezőtlenebb az elmúlt évinél, passzívumunk azonban így is kisebb, mint 1971—72-ben volt. A tavalyihoz mért eltolódásokat főként a tőkés világban végbemenő inflációs folyamat idézte elő.

Ami a további kilátásokat illeti, az idén nem számolhatunk a világkereskedelemben a tavalyihoz hasonló mértékű növekedésre. A tőkés országokban a konjunktúra a múlt év végén elérte csúcspontját, gazdasági növekedésük üteme lelassult, sőt néhány országban visszaesett az ipari termelés. Fő nyújtott országok gazdasági helyzete romlott.

Legjelentősebb külkereskedelmi partnereinknél, a szocialista országok többségében, a gazdasági növekedés az 1973. évvel azonos ütemű lesz. Az egész szocialista közösség beruházási tevékenységét a dinamizmus jellemzi.

Hazánkban is legfontosabb feladat a gazdasági élet

egyensúlyának biztosítása. Kivételünk növekedése a világgazdasági helyzet említett változásai miatt mérsékeltebb lesz, mint az előző esztendőben. A szocialista országokkal folytatott kereskedelmünkben az aktívum várhatóan kisebb mértékben nő, mint a korábbi években, mivel az államközi megállapodások kontingensei lehetővé teszik az import fokozását. Hitelkedvezményt is nyújt az állam a szocialista országok termékeit vásárló vállalatok részére.

Tőkés exportunk a konjunktúra lánghulása és a hazai felhasználás növekedése miatt mérsékeltebben nő, mint tavaly, ugyanakkor a tőkés országokból származó import a korábinál gyorsabb ütemben emelkedik. A tőkés országokból ugyanis 70—80 százalékkal nyersanyagot vásárolunk s ennek ára emelkedik. Ezért fokozottan kell javítani a gazdálkodást, takarékoskodni kell az importanyagokkal. Szükséges hogy valamennyi arra illetékes szerv, illetve vállalat alaposabban, szorgalmasabban tanulmányozza a világgazdasági helyzetet.

Huszonöt ország az első tavaszi BNV-n

Sajtótájékoztató

Az új budapesti nemzetközi vásárközpontban tartotta meg csütörtökön a Hungexpo az első tavaszi BNV-nyitó sajtótájékoztatóját, amelyen több száz magyar és hazánkban akkreditált külföldi újságíró vett részt. Ott volt dr. Fodor László, az MSZMP KB agitációs- és propagandaosztályának helyettes vezetője, Lakatos Ernő, a Minisztertanács Tájékoztatási Hivatalának elnökhelyettese és Gábor Pál, a MUOSZ megbízott főtisztjára.

Pandur Ferenc, a BNV

Továbbképző tanfolyam

Az MSZMP KB párt- és tömegszervezetek osztálya május 6—16. között rendezte meg Budapesten a fővárosi, a megyei, és a megyei városi pártbizottságok népfőntal foglalkozó munkatársai továbbképző tanfolyamát. A tanfolyamon áttekintették a párt X. kongresszusa szövetségi politikára vonatkozó határozatainak végrehajtását, illetve a népfőntal munkatársi szerepét.

A tanfolyamon előadást tartott Pullai Árpád, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, Berecz János, Jakab Sándor, Kornidesz Mihály, az MSZMP KB osztályvezetői, Sarlós István, a Hazafias Népfőntal Országos Tanácsának főtisztjára, valamint a SZOT, a KISZ, a Hazafias Népfőntal és a Magyar Nők Országos Tanácsának több vezető munkatársa.

A tanácskozás résztvevői tapasztalataikat megvitatva vettek részt a Központi Fizikai Kutató Intézetben és a Csepel Vas- és Fémművekben. Beszélgetést folytattak a XII. és a XXI. kerület párt- és népfőntal vezetőivel.

A továbbképző tanfolyam Baranyai Tibornak, az MSZMP KB osztályvezető-helyettesének zárszavával ért véget.

Mérlegen a szegedi pártszervezetek munkája

Megállapította tegnapi ülésén a városi pártbizottság, hogy társadalmi és gazdasági életünk rohamos fejlődése tovább növelte az alapszervezeti pártmunkával szemben támasztott követelményeket. Miután az MSZMP Politikai Bizottsága 1972 decemberében megjelölte az alapszervezeti munka továbbfejlesztéséhez szükséges tennivalókat, a Szeged városi pártbizottság mindezeket titkári értekezleten közelebbről, tehát a helyi sajátosságoknak megfelelően is meghatározta. Most azt kellett fölmérni, mire jutottunk másfél esztendő alatt a szervezeti életben, a pártépítésben, az ideológiai és propaganda munkában, a gazdaságirányításban stb. Az értékelő-elemző vizsgálat summája: a több mint 370 szegedi pártszervezet fontos feladatának tekintette a X. kongresszus határozatainak végrehajtását.

1.

A sok-sok dicsérendő munka mellett — mint ahogy az már lenni szokott — fogyatékok is kiderültek. A munkások aránya például a pártszervezetek többségében alacsony, ezért a vezetőségek most kitartó, erőteljesebb munkával igyekeznek ezen a helyzeten javítani. Főleg az ipari üzemekben fordítanak nagy gondot a fizikai dolgozók, a munkásfiatalok, a munkások fölvételére. Legtöbb helyen havonként rendszeresen megtartják a taggyűlést, jöhetnek a párttagságot nem mindenütt és mindenkor tájékoztatják előzőleg arról, hogy a beszámoló miről szól, milyen kérdéseket vet föl.

Az alapszervezeteknek csak mintegy 20 százalékánál ismeretük pártcsoporthoz tartozásukat, a megtartandó taggyűlést, illetve a párttagságot nem mindenütt és mindenkor tájékoztatják előzőleg arról, hogy a beszámoló miről szól, milyen kérdéseket vet föl.

Az alapszervezeteknek csak mintegy 20 százalékánál ismeretük pártcsoporthoz tartozásukat, a megtartandó taggyűlést, illetve a párttagságot nem mindenütt és mindenkor tájékoztatják előzőleg arról, hogy a beszámoló miről szól, milyen kérdéseket vet föl.

Kérdés azonban, nincs-e más oka is ennek. Az például, hogy a titkári elvtársak némelyike gyakran csupán a maga mondanivalóját ismereti a taggyűlésen, itt-ott összefüggéstelenül, a beszámoló tehát, ez esetben aligha tükrözi a vezetőség egészének álláspontját, az úgynevezett kollektív bölcsességet, ezért nem alkalmas arra, hogy átfogó, életizű, izgalmas problémákat vessen föl.

Noha 1973-ban tovább javult a taggyűlések látogatottsága, vagyis az aktivitás-növekedés határozottan észlelhető, néhol még mindig alacsony a megjelenési átlag. Ennek egyik oka kétségtelenül az, hogy az igazolatlanul és indokolatlanul távol maradókat csak ritkán vonják felelősségre, sőt azt sem tartják fontosnak, hogy emiatt beszéljessenek velük. A másik hiba, hogy esetenként formálisak a taggyűlések: azért, hogy hamarabb túl legyenek rajta, szó szerint fölolvassák a felsőbb pártszervezet határozatát, ehhez alig hangzik el kommentár, vagy vélemény, a helyi tennivalók megjelöléséről, pláne a végrehajtás ellenőrzéséről szól

sem esik. Vannak egy-két óra hosszáig tartó taggyűlések, ahol rendszerint a gazdasági témák tárgyalásakor nagyobb az aktivitás, a pártélet kérdéseire aránylag kevesen szólnak hozzá.

Igen fontos megállapítása a városi pártbizottságnak, hogy a pártvezetőségek általában ismerik a felsőbb pártszervezet döntéseit, határozatait, s igyekeznek annak megfelelően végezni a dolgukat. A végrehajtás közben azonban előfordulnak kisebb-nagyobb problémák, amennyiben több helyütt nehezen tudják, illetve képtelenek a határozatokat saját munkahelyüknek, viszonyaiknak megfelelően alkalmazni. Talán ez az oka annak, hogy viszonylag kevés alapszervezetben rögzítik úgynevezett intézkedési tervben a feladatokat. Némelyik ipari szövetkezetben és iskolában — tehát az 5—10 tagú alapszervezetekben — szembetűnő a „majd lesz valahogy” szemlélet, inkább csak az év végi taggyűléseken próbálják értékelni az eltelt 12 hónapban végzett pártmunkát.

2.

Egyértelműen megállapítható, hogy a pártvezetőségek többsége azonban rendszeresebben, tervszerűbben dolgozik, mint korábban, de még mindig vétenek jellemző hibákat is. Csak néhány ezek közül: az ülések irányítása nem elég határozott, ennek következtében sok témát, problémát fölvetnek, a fő mondanivaló azonban szét-esik, máshová összpontosul vagy szétszóródik a figyelem; a reszortfelelősök némelyike nem ismeri jól a feladatát, s ennél fogva képtelen saját munkájának megszervezésére; gyakori, hogy nem szerzik be a pártmunkát segítő központi kiadványokat, illetve keveset gondolnak rá, hogy ezeket a tagság elolvashassa, tanulmányozhassa; a gazdasági, vagy társadalmi szervezet vezetőinek beszámoltatása néhol túl általános, szétfolyó, nem sokra lehet velük menni; a pártvezetőségi tagok tájékozottsága nem mindig megfelelő olyan kérdésekben sem, amelyeknek eldöntésébe bele kellene szólniuk; jellemző a párttitkárok túlterhelése, mivel igencsak sok szaladoznak mindenhová, s majdnem mindig ők képviselik személyesen a pártvezetőséget. Jó dolog, hogy javult a vezetőségi tagok pártiskolai végzettsége, noha több üzemi párttitkár arról is panaszkodik, hogy a pártvezetőségi tagok egy részének semmiképpen sem megfelelő az ideológiai fölkészültsége.

Csak általában kielégítő a pártszervezetek és a hatáskörükbe tartozó társadalmi és tömegszervezetek kapcsolatai — állapította meg a városi pártbizottság. A szakszervezeti tevékenység például többnyire az érdekvédelem keretei között mozog. Jóllehet, az üzemi szakszervezeti szervek testületi munkája elég rendszeres, a termelési tanácskozások és az üzemi demokrácia egyéb fórumai kevésbé színvonalasak és hatékonyak. Ezért az illetékes pártvezetőségek is hibáztathatók, mert néha egy-egy kérdésben elmulasztják ismertetni az alapszervezet véleményét. Ahol a párttag-ság előiskolájának fogják föl a szakszervezeti tevékenységet, ott nagyon jó az összhang, ahol viszont nem te-

kintik pártmegbízásnak a szakszervezeti ügyekben való fáradozást, ott nyilvánvalóan hiányzik a megfelelő együttműködés.

A KISZ pártirányításának módszerei közé tartozik, hogy a pártvezetőségek rendszeresen képviseltek magukat az ifjúsági szervezet rendezvényein, olykor közös párt- és KISZ-taggyűléseket tartanak, mint például legutóbb az ifjúsági parlamentek tapasztalatairól; az aktívabb KISZ-tagokat meghívják a párttaggyűlésekre is. Sajnos, nem mindenütt ilyen élő-élelyen a kapcsolat, és előfordul, hogy a KISZ-taggyűléseken „elfelejtik” ismertetni, magyarázni a párt-határozatokat, illetve hangsúlyozni a végrehajtás fontosságát. Üdvözlendő, hogy a KISZ városi bizottsága mostanában több társadalmi munka vállalására szerződést kötött a Hazafias Népfőntal városi bizottságával és ennek következtében jelentősen meg is nőtt a fiatalok aktivitása a város szépítése, fejlesztése érdekében.

A pártszervezetek figyelemmel kísérik a munkásműveltség alakulását is, hangsúlyozzák ennek fontosságát. Megállapítható, hogy a szakmai továbbképzés szorgalmazása és szervezése általában megfelel a követelményeknek, s a politikai tanfolyamok hallgatóinak száma is évről évre körülbelül azonos. Noha az ideológiai képzéssel és továbbképzéssel általában mindenütt problémák vannak, a taggyűléseken ritkán lehet ezzel a témával találkozni, s úgy tűnik — főleg ipari üzemekben —, hogy az ideológiai és politikai műveltség továbbfejlesztésére a gazdasági vezetők egy része nem szívesen foglalkozik. A Marxizmus—Leninizmus Központja népszerűsége egyre növekszik, s jöhetnek az oktatási forma nem anynyira ideológiai megalapozottságot, hanem inkább politikai tájékozottságot nyújt, a munkások aránya itt is elég alacsony.

3.

Végül megállapította a Szeged városi pártbizottság, hogy az alapszervezetekben — a Központi Bizottság 1972. novemberi határozatának következtében — megjavult a pártépítő munka. Kezdetben a tagfőlételek előkészítésében tapasztalható volt ugyan némi bizonytalanság, később határozottan megjavult a munkásfőlételek aránya. A pártszervezetek helyesen tartják a pártba jelentkezőkkel szemben állított magasabb követelményeket, s a vezetőségek szívesen, nagy odaadással foglalkoznak az arra érdemes munkások, értelmiségiek kommunisztá nevelésével. Ezt bizonyítja, hogy a vártnál jóval többen jelentkeznek párttagnak 1974-ben is. A dolgozókkal való kapcsolat határozottan javul, nagyon sok pártönkívűli is természetesnek tartja, hogy problémáival a párttitkárhoz, vagy valamely vezetőségi taghoz forduljon. A kommunisták által kezdeményezett munkaverseny rendszerint messzemenő mértékre talál, a dolgozók helytállnak a kommunista műszakokban, szívesen vállalnak munkát a társadalmi és tömegszervezetekben, részt vesznek a pártoktatásban, a megbízásokat felelősséggel teljesítik.